

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 655/2026
03.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено искоришћавање ауторског дела или предмета сродног права из члана 199. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Спасоја Радовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 од 14.05.2026. године, Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године и Су VII-39 бр.22/26 од 14.05.2026. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Спасоја Радовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 од 14.05.2026. године, Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године и Су VII-39 бр.22/26 од 14.05.2026. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 од 30.04.2026. године одбијени су као неосновани захтеви браниоца окривљене АА - адвоката Спасоја Радовића да се из списка предмета Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт.бр.651/23 издвоји наредба за принудно довођење окривљене АА, као и службена белешка сачињена дана 17.04.2024. године од стране јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву.

Решењем Основног суда у Ваљеву Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА - адвоката Спасоја Радовића, која је изјављена против решења судије за претходни поступак Кппр.бр.100/26 од 30.04.2026. године.

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 од 14.05.2026. године одбачен је као недозвољен захтев за изузеће у предмету Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 и то председника Апелационог суда у Београду Душка Миленковића, председника Вишег суда у Ваљеву Милана Алексића, заменика председника Вишег суда у Ваљеву Јасмине Терзић, председника Основног суда у Ваљеву Небојше Поповића, заменика председника Основног суда у Ваљеву Верице Марковић и судија тог суда Милана Стефановића, Игора Љујића, Ане Јевтић, Гордане Лазаревић, Слободана Антића, Ане Обрадовић, Александра Аничича, Мирјане Јосиповић, Јасмине Живковић, Милке Џоковић, Виде Брдарић, Душице Џоковић, Данијеле Станојевић, Ане Лазић, Александра Марковског и Стојанке Алексић Мађар, а који захтев за изузеће је поднет од стране браниоца окривљене АА - адвоката Спасоја Радовића дана 04.05.2026. године.

Решењем председника Основног суда у Ваљеву Су VII-39 бр.22/26 од 14.05.2026. године у ставу I изреке одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљене АА - адвоката Спасоја Радовића за изузеће судећег судије Александра Џоковића од поступања у предмету Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26. У ставу II изреке решења одређено је да је подносилац захтева дужан да на жиро рачун Основног суда у Ваљеву уплати судску таксу у износу од 1.000,00 динара на име одлуке по поднетом захтеву за изузеће и то у року од 5 дана од дана пријема решења, а под претњом принудне наплате.

Бранилац окривљене АА - адвокат Спасоје Радовић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 од 14.05.2026. године, Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године и Су VII-39 бр.22/26 од 14.05.2026. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно због повреда закона из члана 8, члана 37. став 1, члана 38, члана 40, члана 41. став 4. и 5, члана 68, члана 89, члана 193, члана 312. и члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, те због повреда одредаба чланова 32. и 36. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП усвоји поднети захтев, те да укине у целости решења Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 од 14.05.2026. године, Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године и Су VII-39 бр.22/26 од 14.05.2026. године и списе предмета врати на поновно одлучивање непристрасном већу и судији.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, бранилац окривљене АА истиче да је приликом доношења побијаног решења Основног суда у Ваљеву Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године дошло до повреде одредбе члана 37. став 1. ЗКП, обзиром да је у доношењу наведеног решења као члан кривичног ванпретресног већа учествовала судија Душица Џоковић, која је супруга поступајућег судије за претходни поступак Александра Џоковића, а правилност чије одлуке Кппр.бр.100/26 од 30.04.2026. године је била предмет одлучивања кривичног ванпретресног већа, а због чега у конкретном случају по браниоцу постоји сумња у непристрасност судије Душице Џоковић.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, према одредби члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија или судија поротник мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4) да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из наведених законских одредби произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка, о којој је реч и на коју се бранилац окривљене позива нумерички је наводећи у поднетом захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се мора обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљене, иако наводи да је дошло до повреде одредбе члана 37. став 1. ЗКП, у поднетом захтеву не указује на неку од наведених процесних ситуација прописаних одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП које представљају законом предвиђене разлоге за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности у одређеном предмету, већ само указује на постојање околности које по мишљењу браниоца изазивају сумњу у непристрасност судије Душице Џоковић, која је као члан кривичног ванпретресног већа учествовала у доношењу побијаног решења Основног суда у Ваљеву Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године, што представља повреду одредбе члана 37. став 2. ЗКП, а што није основ за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности, па имајући при томе у виду да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП односи само на разлоге везане за обавезно изузеће судије, када се судија мора изузети

од вршења судијске дужности у одређеном предмету, то дакле, супротно наводима захтева браниоца окривљене, у конкретном случају није учињена ова повреда.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљене у осталом делу захтева као разлог побијања решења судије за претходни поступак Основног суда у Ваљеву Кппр.бр.100/26 од 14.05.2026. године наводи повреде одредаба чланова 38, 40. и 41. став 4. ЗКП, истицањем да како о изузећу председника суда искључиво одлучује председник непосредно вишег суда, то наведено решење није могао донети поступајући судија за претходни поступак, а посебно не у тренутку када претходно није било одлучено о захтеву за његово сопствено изузеће, због чега је морао обуставити сваки рад на предмету и предузети само радње које не трпе одлагање. Поред тога, бранилац окривљене као разлог побијања правноснажног решења председника Основног суда у Ваљеву Су VII-39 бр.22/26 од 14.05.2026. године наводи повреду одредбе члана 41. став 5. ЗКП, истицањем да је у правној поуци овог решења погрешно наведено да против истог није дозвољена посебна жалба, при чему је одредбом члана 41. став 5. ЗКП прописано да против решења којим се захтев за изузеће одбија дозвољена је посебна жалба апелационом суду, а што је овде управо случај. Осим тога, бранилац окривљене као разлоге побијања решења Основног суда у Ваљеву Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године наводи повреде одредаба члана 8, члана 68, члана 89, члана 193. и члана 312. ЗКП, истицањем да је окривљеној која је држављанка НР Кине повређено право на одбрану, те да јој је повређено право на језик који разуме јер јој наредба за принудно довођење није достављена на кинеском језику и није јој био обезбеђен лиценцирани судски преводилац и тумач, а бранилац окривљене у овом делу оспорава оцену суда да не треба издвојити из списка предмета Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт.бр.651/23 наредбу за принудно довођење окривљене АА, као и службену белешку сачињену дана 17.04.2024. године од стране јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву.

Имајући у виду да повреде одредаба члана 8, члана 38, члана 40, члана 41. став 4. и 5, члана 68, члана 89, члана 193. и члана 312. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеној и њеном браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљене АА у поднетом захтеву указује и на повреду одредаба члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, истицањем да је окривљеној повређено право на правично суђење. Поред тога, бранилац окривљене истиче и да је окривљеној повређено уставно право на правни лек зајемчено одредбом члана 36. Устава Републике Србије, обзиром да је у решењу председника Основног суда у Ваљеву Су VII-39 бр.22/26 од 14.05.2026. године намерно изостављена правна поука о дозвољености жалбе сходно одредби члана 41. став 5. ЗКП, чиме је окривљеној онемогућено изјављивање жалбе на наведено

решење, а осим тога окривљеној је поступањем суда повређено и право на правноснажност судских одлука.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости браниоца окривљене нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењем Основног суда у Ваљеву Кв.бр.100/26 од 14.05.2026. године није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Спасоја Радовића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљене у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић